

Τίτλος: Αντίσταση στην Τριπλή Κατοχή: Ηρωισμός ή Ανοησία;

Συγγραφέας: Γιάννης Παπαδόπουλος

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, από το 1941 μέχρι το 1944, η Ελλάδα πέρασε μια φρικτή τριπλή Κατοχή. Κάτω από τους Γερμανούς, Ιταλούς και Βούλγαρους, ο πληθυσμός υπέφερε από πείνα, αρρώστια και θάνατο. Ωστόσο, κάποιοι νέοι έκαναν τολμηρές ατομικές προσπάθειες να αντισταθούν στην Κατοχή, βάζοντας σε κίνδυνο τις ζωές τους. Ήταν αυτές οι πράξεις πράγματι ηρωικές ή απλώς ανόητες;

Τη νύχτα της 30ης Μαΐου 1941, ο Λάκης Σάντας και ο Μανώλης Γλέζος έκαναν την πιο περίφημη αντιστασιακή πράξη της Κατοχής. Οι δύο νεαροί φοιτητές έμαθαν ότι οι Γερμανοί είχαν ανεβάσει τη σβάστικα στην Ακρόπολη και αποφάσισαν να την κατεβάσουν. Χρησιμοποιώντας σήραγγες και σκάλες, έφτασαν λίγα μέτρα από τη σημαία. Την κατέβασαν και έφυγαν με αυτήν, χωρίς να τους δουν οι Γερμανοί στρατιώτες.

Άλλη μία πράξη αντίστασης ήταν του Μάθιου Πόταγα. Το μεσημέρι της 2 Μαΐου 1941, ο 17χρονος μαθητής από τη Βυτίνα, Μάθιος Πόταγας, πετάχτηκε άοπλος στη μέση του δρόμου, σήκωσε το χέρι του και φώναξε στους Γερμανούς στρατιώτες: «Σταθείτε. Δεν θα μας σκλαβώσετε. Είμαι εδώ μόνος, αλλά η Ελλάδα είναι πίσω μου». Ο αξιωματικός σκότωσε τον Πόταγα και διέταξε τους στρατιώτες του να συνθλίψουν το κεφάλι του με πέτρα.

Ένας λησμονημένος αντιστασιακός ήταν ο Κωνσταντίνος Κουκίδης. Στις 27 Απριλίου 1941, την ημέρα που τα γερμανικά στρατεύματα μπήκαν στην Αθήνα, μια ομάδα στρατιωτών ανέβηκε στην Ακρόπολη με εντολή να κατεβάσουν την ελληνική σημαία. Στην Ακρόπολη συνάντησαν τον Κωνσταντίνο Κουκίδη, ο οποίος αρνήθηκε να κατεβάσει τη σημαία. Μετά την αφαίρεση της σημαίας, οι στρατιώτες του την παρέδωσαν. Ο Κουκίδης τύλιξε τον εαυτό του στη σημαία και έπεσε από τον ιερό βράχο, σκοτώνοντας τον εαυτό του ως πράξη αντίστασης.

Οι πράξεις αυτών των νέων ήταν πραγματικά ηρωικές και όχι απλώς ανόητες. Η θυσία και το θάρρος τους προσέφεραν ελπίδα και δύναμη στον ελληνικό λαό. Οι ηρωικές τους πράξεις αναγνωρίζονται στα μνημεία και τις πλακέτες που τους έχουν αφιερωθεί, δείχνοντας ότι το ελληνικό έθνος τιμά και θυμάται τη γενναιότητά τους.

Translation

Title: Resistance During the Triple Occupation: Heroism or Foolishness?

Author: Yiannis Papadopoulos

During World War II, from 1941 to 1944, Greece endured a terrible triple occupation. Under the Germans, Italians, and Bulgarians, the population suffered from hunger, disease, and death. However, some young people made bold individual efforts to resist the occupation, putting their lives at risk. Were these actions truly heroic or merely foolish?

On the night of May 30, 1941, Lakis Santas and Manolis Glezos carried out the most famous act of resistance during the occupation. The two young students learned that the Germans had raised the swastika on the Acropolis and decided to take it down. Using tunnels and ladders, they reached a few meters from the flag, removed it, and escaped with it without being seen by the German soldiers.

Another act of resistance was that of Mathios Potagas. On the afternoon of May 2, 1941, 17-year-old student Mathios Potagas from Vytina, unarmed, jumped into the middle of the road, raised his hand, and shouted at the German soldiers: "Stop. You will not enslave us. I am here alone, but Greece is behind me." The officer shot Potagas and ordered his soldiers to crush his head with a stone.

A forgotten resistance fighter was Konstantinos Koukidis. On April 27, 1941, the day the German troops entered Athens, a group of soldiers went up to the Acropolis with orders to remove the Greek flag. On the Acropolis, they encountered Konstantinos Koukidis, who refused to take down the flag. After the soldiers removed the flag, they handed it to him. Koukidis wrapped himself in the flag and jumped from the sacred rock, committing suicide as an act of resistance.

The actions of these young people were indeed heroic and not merely foolish. Their sacrifice and courage provided hope and strength to the Greek people. Their heroic deeds are recognized in the monuments and plaques dedicated to them, showing that the Greek nation honours and remembers their bravery.